

Punktacja i oceny

W każdej konkurencji maksymalna ilość punktów wynosi 100, tak że maksymalna łączna punktacja wynosi 300 punktów. Świadectwo wyszkolenia może być przyznane jedynie wtedy, gdy pies w każdej z konkurencji A, B i C osiągnął minimum 70 punktów.

Jeśli w poszczególnych konkurencjach pies otrzymał co najmniej wymagana, do ich zaliczenia ilość punktów, to w zależności od punktacji la.cz.nej psu można przyznać następujące oceny:

0 do 107 pkt. -niedostateczna (Ungeniigend)
108 do 209 pkt. -niezadowalająca (Mangelhaft)
210 do 239 pkt. -dostateczna (Bcfriedigend)
240 do 269 pkt. -dobra (Gut)
270 do 285 pkt. -bardzo dobra (Sehr Gut)
286 do 300 pkt. -doskonałą (Yorziiglich)

Przy identycznej punktacji większej ilości psów o wyższej lokacie decyduje wyższa punktacja z konkurencji C. Jeśli to również nie prowadzi do wyjaśnienia sytuacji, to o wyższej lokacie decyduje wyższa punktacja z konkurencji B.

Konkurencja A:

Praca węchowa - 100 pkt.

Węszenie śladu - 80 pkt.
Dwa przedmioty - 20 pkt. (10 + 10)
Komendy: „wąchaj” lub „szukaj”

Szukanie dwóch przedmiotów na śladzie obcym długości około 600 kroków, leżącym przez przynajmniej 30 minut, na 10-cio metrowej lince lub luzem. Ślad zawiera dwa zwroty pod kątem prostym. Sędzia ustala przebieg śladu w zależności od ukształtowania dostępnego terenu. Podstawa śladu musi być dobrze oznaczona tabliczką, która jest wbita w ziemię po lewej stronie podstawy śladu. Deptacz stoi przez chwilę na podstawie śladu, potem rusza przed siebie w kierunku wskazanym przez sędziego, pierwszy przedmiot kładąc w przybliżeniu w połowie drugiej prostej, nie zmieniając przy tym sposobu deptania. Drugi przedmiot kładzie na końcu śladu. Potem idzie jeszcze kilka kroków przed siebie bez zmiany sposobu chodu i kierunku, następnie wraca z dala od śladu.

Na śladzie przewodnik pracuje z psem na 10 m lince lub luzem. Oba sposoby są jednakowo oceniane. Jeżeli przewodnik nie ukończy śladu w ciągu 15 minut, będzie przez sędziego odwołany.

Postanowienia wykonawcze

Przed położeniem śladu deptacz pokazuje przedmioty, które będą kładzione na śladzie, sędziemu lub osobie odpowiedzialnej za ślady. Wolno użyć tylko przedmiotów dobrze przesyconych zapachem deptacza, które deptacz nosił w kieszeni przez co najmniej 30 minut przed deptaniem śladu, mające długość 15 cm, szerokość 5-6 cm i grubość 2-3 cm. W czasie układania śladu pies i przewodnik znajdują się w kryjówce. Podczas kładzenia przedmiotów na śladzie powinno być zachowane w miarę możliwości jednolite natężenie zapachu. Deptacz nie może zatrzymywać się ani szurać nogami. Przedmioty układać należy na samej linii śladu, a nie obok.

W międzyczasie przewodnik przygotowuje psa do 1 śladu. Na wezwanie sędziego przewodnik melduje się z psem podając sposób, w jaki pies zachowuje się przy przedmiotach - podejmuje czy oznacza. Połączenie tych dwóch sposobów jest błędem. Na znak sędziego pies powoli i spokojnie zostaje doprowadzony do podstawy śladu i wypuszczony na ślad. Przed pracą zostaje na śladzie, w czasie nawęszania i pracy, należy unikać przymusu. Na podstawie śladu należy dać psu dostateczną ilość czasu na nawęszanie zapachu. Należy unikać wszystkiego, co wywoła u psa nadmierne pobudzenie i szturmową pracę na śladzie.

Pies ma pracować na śladzie spokojnie, z nosem przy ziemi. Gdy pies wychodzi na ślad, przewodnik stoi w miejscu aż do odejścia psa na odległość 10 metrów. Następnie podąża za swoim psem w odległości 10 metrów, również w przypadku, gdy pies pracuje luzem. Gdy pies znajdzie przedmiot, musi go bez pomocy przewodnika natychmiast zaznaczyć lub podjąć. Przy podejmowaniu przedmiotu pies może stać, usiąść lub przyjść do przewodnika. Jakiegokolwiek wyjście z przedmiotem w przód, jak również podejmowanie przedmiotu przy warowaniu, jest błędne. Pies może zaznaczać przedmioty warując, siedząc lub stojąc. Przewodnik kładzie linkę na ziemię i idzie natychmiast do psa. Znaleziony przedmiot pokazuje sędziemu podnosząc go w ręce do góry. Od tego punktu przewodnik kontynuuje ze swoim psem pracę na śladzie, postępując podobnie jak przy wyjściu z podstawy śladu. Po ukończeniu pracy na śladzie należy okazać znalezione przedmioty sędziemu.

Dozwolone jest, aby przewodnik udał się w kierunku psa, który podjął przedmiot. Jest błędem, jeśli pies idzie dalej z podjętym przedmiotem. Jeżeli przewodnik przy znalezieniu przedmiotu nie wypuszcza linki z ręki, to musi ona zwiśać swobodnie. Linka ma być przymocowana do szerek lub łańcuszka. Możliwość pracy bez linki zostaje zachowana.

Używanie dodatkowych rzemieni jest zabronione. Sposób prowadzenia linki pozostawia się przewodnikowi.

Obwąchiwanie tabliczki oznaczającej podstawę śladu nie jest błędem. Jeżeli przewodnik oddali się od śladu na odległość przekraczającą maksymalną długość linki, następuje przerwanie pracy na śladzie.

Jeżeli pies opuści linię śladu i jest wstrzymywany przez przewodnika, sędzia nakazuje przewodnikowi podążać za psem. Przy powtórnym tego typu zdarzeniu następuje przerwanie pracy na śladzie.

Ocena

Złe nawęszenie, niepokój (zabawa), częste krążenie na załamaniach, nieustanne zachęcanie, nieczyste podjęcie lub zaznaczenie oraz, opuszczenie przedmiotu będą karane odjęciem do 4 punktów karnych. Powtórne nawęszenie podstawy śladu, silny niepokój, węszenie górnym wiatrem, praca szturmowa, załatwianie się, węszenie za myszami itp. dają w następstwie odjęcie do 8 punktów karnych. Za źle podjęty lub zaznaczony przedmiot sędzia może odjąć do 4 punktów. Za każdy nie znaleziony przedmiot odjętych będzie K) punktów. Za podjęcie lub zaznaczenie przedmiotu nie położonego przez deptacza odejmuje się 4 punkty.

Konkurencja B:

Posłuszeństwo -100 pkt.

Każde ćwiczenie zaczyna i kończy się postawą zasadniczą. Sędzia daje znak do rozpoczęcia każdego ćwiczenia. Wszystko inne, jak zwroty, zatrzymania, zmiany tempa itp. przewodnik wykonuje samodzielnie.

Przewodnik może jednak prosić sędziego o wskazówki dotyczące wykonania ćwiczeń.

Przejście z biegu do wolnego kroku musi być wykonane bez pośrednich kroków normalnych.

Zwroty w lewo są dozwolone dwoma sposobami.

Zatrzymanie musi być wykonane według schematu IPO.

Do wykonania ćwiczeń 5 i 6 trzeba użyć sprzętu przygotowanego na placu ćwiczeń.

Przy przychodzeniu do nogi z przywołania „do mnie” pies może usiąść obok nogi bezpośrednio lub obejść przewodnika dookoła.

1. Chodzenie przy nodze na smyczy (10 pkt.)

Komenda: „noga”

Przewodnik rusza z pozycji wyjściowej z psem na smyczy. Na komendę „noga” pies ma radośnie iść z przewodnikiem. Przewodnik ma iść z pozycji bazowej 40 - 50 kroków w linii prostej bez zatrzymywania, następnie zrobić w tył zwrot, a po 10 - 15 krokach przejść w bieg, a później w wolny krok, robiąc co najmniej 10 kroków każdym tempem. Pies ma iść przy lewej nodze przewodnika, barkiem na wysokości jego kolan nie może ani wyprzedzać, ani pozostawać z tyłu czy odchodzić na bok.

Następnie przewodnik normalnym krokiem wykonuje przynajmniej po jednym zwrocie w prawo, w lewo i w tył. Zwrot w tył należy wykonać przez lewe ramię.

Komendę „noga” można wydać tylko przy ruszaniu z miejsca i przy każdej zmianie tempa. Przy zatrzymaniu pies ma natychmiast, bez komendy, usiąść. Przewodnik nie może przy tym zmieniać pozycji zasadniczej, w szczególności przysuwać się do psa, który usiadł zbyt daleko z boku. Przewodnik trzyma smycz w lewej ręce; musi ona być luźna. Na znak sędziego przewodnik przechodzi przez grupę minimum czterech osób. Przewodnik zatrzymuje się w grupie co najmniej jeden” raz. Grupa osób wolno się porusza.

Zostawanie z tyłu, wyprzedzanie, odchodzenie od nogi, jak również zwalnianie przewodnika przy zwrotach jest błędem.

2. Chodzenie przy nodze bez smyczy (15 pkt.)

Komenda: „noga”

Na znak sędziego przewodnik w pozycji wyjściowej odpina linkę. Smycz przewiesza przez ramię lub chowa do kieszeni i z odpiętym psem idzie do grupy osób, a tam co najmniej raz się zatrzymuje. Po wyjściu z grupy przewodnik zajmuje na chwilę pozycję wyjściową, po czym kontynuuje ćwiczenie analogicznie jak w ćwiczeniu 1.

W czasie ćwiczenia z psem bez smyczy (ale nie w czasie przechodzenia przez grupę) oddawane są dwa strzały z broni kaliber 6-9 mm. Pies ma zachowywać się obojętnie. Pies bojący się strzału jest natychmiast wycofywany z egzaminu. Jeżeli przejawia agresję, jest ona błędem, lecz pies zostaje dopuszczony do dalszych ćwiczeń pod warunkiem, że pozostaje pod kontrolą przewodnika. Pełną ilość punktów może uzyskać tylko pies, który zachował się obojętnie w stosunku do strzału.

Postanowienia wykonawcze

Na obojętność na strzał musi być położony szczególny nacisk. Dwa strzały oddaje się z odległości 15 kroków w odstępie 5 sekund. Jeżeli pies po strzale ucieka, zostaje wykluczony z egzaminu. Gdy sędziemu wydaje się, że pies wykazuje reakcję na strzał, może zarządzić wykonanie dalszych strzałów w celu dodatkowego sprawdzenia reakcji psa. Sprawdzanie odporności na strzał może odbywać się jedynie przy ćwiczeniach „chodzenie przy nodze bez smyczy” i „warowanie przy odwracaniu uwagi”.

3. Siad w marszu (5 pkt.)

Komenda: „siad”

Przewodnik z psem bez smyczy rusza przed siebie. Po co najmniej 10 krokach podaje słowną komendę „siad”, na którą pies ma szybko usiąść, przy czym przewodnik nie może zmieniać kroku, ani się obejrzeć. Po dalszych 30 krokach przewodnik zatrzymuje się i odwraca do psa. Na znak sędziego przewodnik wraca do psa i staje po jego prawej stronie. Jeżeli pies zamiast usiąść zawaruje lub stanie, zostaje mu odjętych do 3 punktów.

4. Waruj w marszu z przywołaniem (10 pkt.)

Komendy: „waruj”, „do mnie”, „noga”

Z pozycji bazowej przewodnik rusza prosto przed siebie podając psu komendę „noga”. Po co najmniej 10 krokach podaje komendę „waruj”, na którą pies ma natychmiast zawarować. Bez jakiegokolwiek dalszego oddziaływania na psa i bez odwracania się przewodnik idzie dalej prosto jeszcze 30 kroków, odwraca się do psa i spokojnie staje. Na znak sędziego przewodnik przywołuje psa do siebie. Pies ma szybko i radośnie podbiec do swojego przewodnika i usiąść blisko przed nim. Na komendę „noga” pies ma szybko usiąść przy lewej nodze przewodnika.

Jeśli pies zamiast zawarować usiadł lub stanął, jednak bezbłędnie przyszedł do przewodnika, zostanie mu odjętych do 5 punktów.

5. Aportowanie z ziemi koziółka wagi 1 kg (10 pkt.)

Komenda „aport”

Pies siedzący bez smyczy obok swojego przewodnika ma na pojedynczą komendę „aport” szybko podbiec do koziółka, wyrzuconego wcześniej przez przewodnika na odległość około 10 kroków, natychmiast go podjąć i szybko przynieść przewodnikowi. Pies ma usiąść blisko przed przewodnikiem i trzymać koziółek w pysku tak długo, aż - po krótkiej przerwie - przewodnik go od niego odbierze z komendą „daj”. Na komendę „noga” pies ma szybko usiąść obok nogi przewodnika. Przewodnik ma pozostawać w pozycji bazowej tak długo, aż pies odda przedmiot i usiądzie przy jego lewej nodze.

Ocena

Jeżeli pies aportowany koziółek upuszcza, bawi się nim albo podgryza, to zostanie mu odjętych do 4 punktów. Za zmianę pozycji lub miejsca przez przewodnika można dodatkowo odjąć do 3 punktów. Jeśli pies aportu nie przyniesie, dostaje za ćwiczenie 0 punktów.

6. Aportowanie koziółka wagi 650 g przez przeszkodę pionową wysokości 1 m i szerokości 1,5 m (15 pkt.)

Komendy: „przeszkoda”, „aport”

Przewodnik stoi w odpowiedniej odległości od przeszkody, podczas gdy pies bez linki siedzi obok niego. Przewodnik rzuca przez przeszkodę koziółek do aportowania wagi 650 g. Na komendę „przeszkoda”, „aport”, pies ma przeskoczyć przeszkodę bez jej dotykania, natychmiast podjąć przedmiot i po przeskoczeniu przeszkody z powrotem usiąść blisko przed przewodnikiem oraz trzymać przedmiot w pysku tak długo, aż - po krótkiej przerwie - przewodnik go od niego odbierze z komendą „daj”. Na komendę „noga” pies ma szybko usiąść przy nodze przewodnika.

Komenda „aport” musi być podana zanim pies znajdzie się przy przedmiocie.

Ocena

Za lekkie dotknięcie przeszkody może zostać odjęte	do 2 pkt.
Za mocne dotknięcie i lekkie wsparcie się na przeszkodzie może zostać odjęte	do 3 pkt.
Upuszczenie przedmiotu, zabawę lub podgryzanie może zostać odjęte	do 4 pkt.
Bezbłędny skok i aport	15 pkt.
Skok do przodu wykonany, skok powrotny nie wykonany, aport poprawnie przyniesiony	8 pkt.
Skok do przodu nie wykonany, skok powrotny wykonany, aport poprawnie przyniesiony	8 pkt.
Obydwa skoki wykonane, przedmiot nie przyniesiony	8 pkt.
Obydwa skoki nie wykonane, przedmiot przyniesiony	0 pkt.
Skok do przodu wykonany, powrotny nie, aport nie przyniesiony	0 pkt.

Jeśli na skutek niecelnego rzutu lub silnego wiatru boczno przedmiot upadł daleko z boku, przewodnik może - po uprzednim zapytaniu sędziego - pójść po przedmiot i powtórnie go rzucić, bez straty punktów karnych.

Przewodnik powinien pozostać na pozycji bazowej tak długo, aż pies po oddaniu przedmiotu na komendę „noga” szybko usiądzie przy jego nodze. Jeśli przewodnik przy skoku przez przeszkodę pomaga swojemu psu bez zmiany miejsca, zostaną mu odjęte punkty karne. Jeżeli przewodnik opuści przy tym swoje miejsce, to skok w jedną stronę jest pomijany przy ocenie.

Poklepywanie przeszkody, z czym związane jest opuszczenie miejsca przez przewodnika, należy traktować za tak wielką pomoc, że ćwiczenie nie może być zaliczone.

Wszystkie psy mają skakać przez tę samą przeszkodę, nawet jeżeli jest więcej tego typu przeszkód.

7. Aportowanie przedmiotu należącego do przewodnika przez przeszkodę rozstawną wysokości 1,6 m i szerokości 1,5 m (15 pkt.)

Komendy: „przeszkoda”, „aport”

Przeszkoda składa się z dwóch płyt szerokości 1,5 m i długości 1,9 m, połączonych u góry. Płaty te rozstawione są na ziemi tak szeroko, że przeszkoda ma wysokość 1,6 m. Na każdym płacie umocowane są 3 szczeble pomagające we wspinaczce, o przekroju 24/48 mm każdy.

Przewodnik stoi w odpowiedniej odległości od przeszkody, podczas gdy pies bez linki siedzi obok niego. Przewodnik rzuca przez przeszkodę własny przedmiot (może również użyć koziołka do aportowania). Na komendę „przeszkoda”, „aport” pies ma przeskoczyć przeszkodę wspinając się na nią, natychmiast podjąć przedmiot i po pokonaniu przeszkody z powrotem usiąść blisko przed przewodnikiem oraz trzymać przedmiot w pysku tak długo, aż - po krótkiej przerwie - przewodnik go od niego odbierze na komendę „daj”. Na komendę „noga” pies ma szybko usiąść przy nodze przewodnika.

Komenda „aport” musi być podana zanim pies znajdzie się przy przedmiocie.

Ocena

Za lekkie dotknięcie przeszkody może zostać odjęte	do 2 pkt.
Za mocne dotknięcie i lekkie wsparcie się na przeszkodzie może zostać odjęte	do 3 pkt.
Upuszczenie przedmiotu, zabawę lub podgryzanie może zostać odjęte	do 4 pkt.
Bezbledny skok i aport	15 pkt.
Skok do przodu wykonany, skok powrotny nie wykonany, aport poprawnie przyniesiony	8 pkt.
Skok do przodu nie wykonany, skok powrotny wykonany, aport poprawnie przyniesiony	8 pkt.
Obydwa skoki wykonane, przedmiot nie przyniesiony	8 pkt.
Obydwa skoki nie wykonane, przedmiot przyniesiony	0 pkt.
Skok do przodu wykonany, powrotny nie, aport nie przyniesiony	0 pkt.

Jeśli na skutek niecelnego rzutu lub silnego wiatru bocznego przedmiot upadł daleko z boku, przewodnik może - po uprzednim zapytaniu sędziego - pójść po przedmiot i powtórnie go rzucić, bez straty punktów karnych.

Przewodnik powinien pozostać na pozycji bazowej tak długo, aż pies po oddaniu przedmiotu na komendę „noga” szybko usiądzie przy jego nodze. Jeśli przewodnik przy skoku przez przeszkodę pomaga swojemu psu bez zmiany miejsca, zostaną mu odjęte punkty karne. Jeżeli przewodnik opuści przy tym swoje miejsce, to skok w jedną, stronę jest pomijany przy ocenie. Poklepywanie przeszkody, z czym związane jest opuszczenie miejsca przez przewodnika, należy traktować za tak wielką pomoc, że ćwiczenie nie może być zaliczone.

Wszystkie psy mają skakać przez tę samą przeszkodę, nawet jeżeli jest więcej tego typu przeszkód.

8. Wysyłanie naprzód z warowaniem (10 pkt.)

Komendy: „naprzód”, „waruj”, „siad”

Na znak sędziego przewodnik ze swoim psem bez linki idącym przy nodze idzie kilka kroków prosto w kierunku wskazanym przez sędziego. Z jednoczesnym podniesieniem ręki daje on psu komendę „naprzód” i staje w miejscu. Pies ma szybko oddalić się we wskazanym kierunku na odległość co najmniej 30 kroków. Na komendę „waruj” pies ma natychmiast zawarować. Przewodnik może wskazywać ręką kierunek tak długo, aż pies zawaruje. Na znak sędziego przewodnik udaje się do psa i stanawszy po jego prawej stronie daje mu komendę „siad”.

Postanowienia wykonawcze

Niedozwolone jest wielokrotne podnoszenie ręki w celu wskazania kierunku. Pies ma biec prosto we wskazanym kierunku, jednak małe odchylenie nie jest traktowane jako błąd. Za mocne odchylenie od wskazanego kierunku, oddalenie się psa na zbyt małą odległość, powolne lub przedwczesne warowanie oraz wstawanie przy zbliżaniu się przewodnika odejmowane są punkty karne.

9. Warowanie przy odwracaniu uwagi (10 pkt.)

Komendy: „waruj”, „siad”

Przed rozpoczęciem ćwiczeń z posłuszeństwa przez innego psa przewodnik kładzie swojego psa w odległości około 40

kroków, bez zostawiania przy nim linki czy jakiegokolwiek innego przedmiotu. Pozostając w polu widzenia psa, oddala się on o około 40 kroków nie oglądając się przy tym, po czym staje w miejscu, cały czas zwrócony plecami do psa. Pies ma warować bez jakiegokolwiek wpływu przewodnika tak długo, dopóki drugi pies nie wykona ćwiczeń I do 7. Po zakończeniu przez drugiego psa ćwiczenia 7 przewodnik udaje się do psa podobnie jak w ćwiczeniu 8.

Postanowieniu wykonawcze

W miejscu wskazanym przez sędziego w obrębie placu ćwiczeń przewodnik ma stać bez ruchu, zwrócony tyłem do psa, tak długo, aż sędzia poleci mu zabrać psa.

Niespokojne zachowanie się przewodnika, jak również inna ukryta pomoc i zbyt wczesne podniesienie się psa przy podejściu przewodnika są błędne. Jeżeli pies wstanie lub usiądzie, ale pozostanie w miejscu warowania, otrzymuje część punktów.

Jeśli pies oddali się z miejsca warowania o ponad 3 metry przed zakończeniem 4. ćwiczenia przez drugiego psa, to otrzymuje 0 punktów z warowania. Jeśli natomiast opuści swoje miejsce po zakończeniu przez drugiego psa ćwiczenia 4., otrzymuje z ćwiczenia część punktów; jeżeli pod koniec ćwiczenia wychodzi naprzeciw idącemu do niego przewodnikowi, to można mu odjąć do 3 punktów.

Konkurencja C:

Obrona - 100 pkt.

1. Przeszukiwanie terenu za pozorantem (5 pkt.)

Na terenie długości około 100 m i szerokości około 80 m na długich prostych należy rozstawić 6 kryjówek, po 3 na każdej stronie. W ostatniej kryjówce, niewidoczny dla psa, znajduje się pozorant, w kompletnym ubiorze do obrony, z rękawem i pałką.

Przewodnik, ze swoim psem siedzącym bez linki przy nodze, zajmują pozycję na linii środkowej pomiędzy kryjówkami, na wysokości 3. kryjówki. Przez podniesienie ręki przewodnik sygnalizuje swoją gotowość do rozpoczęcia pracy. Pracę z obrony zaczyna przewodnik na znak sędziego. Na krótkie komendy słowne i znaki optyczne wykonywane lewą lub prawą ręką, które można powtarzać, pies ma szybko oddalać się od przewodnika w kierunku kolejnych kryjówek i obiegać je. Przewodnik porusza się po linii środkowej, której podczas przeszukiwania kryjówek za pozorantem nie wolno mu opuszczać.

Po sprawdzeniu przez psa jednej kryjówki, przewodnik może go krótką komendą przywołać do siebie i - z ruchu - następną, krótką komendą wysłać wskazując kierunek do kolejnej kryjówki. Komendę przywołującą psa może przewodnik połączyć z imieniem psa. Pies musi się zawsze znajdować przed przewodnikiem. Kiedy pies osiągnął ostatnią kryjówkę, przewodnik zatrzymuje się; dalsze komendy są od tej chwili niedozwolone.

2. Wykrycie i oszczekiwanie (5 + 5 = 10 pkt.)

Pies musi pozoranta wykryć i w sposób ciągle oszczekiwać. Pies nie może ani skakać na pozoranta, ani go chwytać. Na znak sędziego przewodnik idzie do psa. Na kolejny znak sędziego przewodnik z psem zajmują nową pozycję bazową w odległości 1 kroku od pozoranta. Następnie przewodnik poleca pozorantowi wyjść 5 kroków z kryjówki.

3. Próba ucieczki pozoranta (20 pkt.)

Na znak sędziego przewodnik z psem idącym luzem (bez linki, nie trzymanym) przy nodze wychodzi z kryjówki, zbliża się na odległość 5 kroków do pozoranta, psa pilnującego pozoranta zostawia w pozycji „siad” i wraca do kryjówki. Na znak sędziego pozorant podejmuje próbę ucieczki. Na komendę przewodnika pies musi natychmiast i bez wahania zapobiec ucieczce pozoranta energicznym i silnym chwytem. Na znak sędziego pozorant staje bez ruchu. Pies musi puścić na pojedynczą komendę i uważnie pilnować pozoranta.

4. Obrona psa przy pilnowaniu (20 pkt.)

Po około 5-sekundowej fazie pilnowania pozorant na znak sędziego podejmuje atak na psa. Bez komendy przewodnika i bez wahania, silnym i energicznym chwytem pies musi bronić się przed atakiem. Na znak sędziego pozorant staje bez ruchu. Pies musi puścić na pojedynczą komendę i uważnie, blisko pilnować pozoranta. Wtedy przewodnik podchodzi do swojego psa i przygotowuje go do odprowadzania z tyłu. Patka nie jest pozorantowi odbierana.

5. Odprowadzanie z tyłu (5 pkt.)

Następuje odprowadzanie pozoranta z tyłu na dystansie około 30 kroków. Przewodnik poleca pozorantowi iść i z psem przy nodze idzie za nim zachowując odstęp 5 kroków. Dozwolona jest krótka komenda dla psa przy ruszaniu.

6. Atak na psa z odprowadzania z tyłu (20 pkt.)

Bez zatrzymywania, podczas odprowadzania z tyłu następuje atak pozoranta na psa. Bez komendy przewodnika i bez wahania, silnym i energicznym chwytem pies musi bronić się przed atakiem. Jeżeli pies chwycił rękaw, przewodnik musi zatrzymać się w miejscu. Na znak sędziego pozorant staje bez ruchu. Pies musi puścić na pojedynczą komendę i uważnie, blisko pilnować pozoranta. Na znak sędziego przewodnik podchodzi do swojego psa, odbiera pozorantowi pałkę i przygotowuje się z psem do odprowadzania bocznego. Następuje odprowadzanie boczne pozoranta na dystansie około 20 kroków. Dozwolona jest krótka komenda dla psa przy ruszaniu. Przewodnik ma iść po prawej stronie pozoranta tak, by pies znajdował się pomiędzy nimi. Podczas odprowadzania pies nie może skakać na pozoranta ani go chwytać. Cała grupa zatrzymuje się przed sędzią, przewodnik przekazuje sędziemu pałkę. Pozorant opuszcza teren albo udaje się do kryjówki.

7. Atak na psa z ruchu - próba odwagi (20 pkt.)

Przewodnik z psem jest ustawiony na środku placu, mniej więcej na wysokości trzeciej kryjówki. Pies musi siedzieć luzem (nie trzymany) obok niego.

Na znak sędziego pozorant z pałką w ręce wybiega z szóstej kryjówki i biegnie bezpośrednio na psa. Jak tylko pozorant zbliży się na odległość około 30 kroków od przewodnika i siedzącego obok niego psa, przewodnik na znak sędziego wypuszcza psa. Sam przewodnik nie może się ruszyć z miejsca.

Pozorant czołowo atakuje psa wydając przy tym straszące krzyki i wykonując gwałtowne ruchy grożące. Pies musi bez wahania silnym i energicznym chwytem obronić się przed atakiem. Jeżeli pies chwycił rękaw, to zostaną mu zadane 2 uderzenia. Dozwolone są uderzenia na uda, boki i okolice kłębów. Na znak sędziego pozorant staje bez ruchu. Pies musi puścić na pojedynczą komendę oraz blisko i uważnie pilnować pozoranta. Na znak sędziego przewodnik udaje się do psa, odbiera pozorantowi pałkę i ustawia się do odprowadzania bocznego.

Następuje odprowadzanie boczne pozoranta do sędziego na dystansie około 20 kroków. Dozwolona jest krótka komenda przy ruszaniu. Przewodnik ma iść po prawej stronie pozoranta, tak że pies znajduje się pomiędzy przewodnikiem a pozorantem. Pies nie może podczas odprowadzania skakać na pozoranta ani go chwytać. Grupa zatrzymuje się przed sędzią, przewodnik przekazuje sędziemu pałkę. Pozorant opuszcza teren. Do i podczas podawania oceny pies musi być prowadzony względnie siedzieć luzem (bez smyczy czy trzymania). Po podaniu oceny przewodnik wraz z luzem (bez linki itp.) prowadzonym psem opuszczają teren.

Postanowienia wykonawcze

Pozorant musi być ubrany w kompletny ubiór do obrony (kurtka, spodnie i rękawy).

Można używać wyłącznie pałki obłożonej miękkim materiałem.

Przy ilości psów od 6 w górę należy zaangażować 2 pozorantów. Drugi pozorant obsługuje pracę obrończą od 7 ćwiczenia.

Uważne, bliskie okrążanie pozoranta, również w kryjówce, nie jest błędem. Jeśli w ćwiczeniu 3 pies nie puści się w pogoń za pozorantem przed komendą albo bez niej, to z ćwiczenia może uzyskać najwyżej ocenę niezadowalającą. Jeżeli pies w ćwiczeniu 7 opuści swoje miejsce przed znakiem sędziego, to z ćwiczenia może uzyskać najwyżej ocenę niezadowalającą.

Jeżeli podczas walki z pozorantem pies nie puści rękawa po trzykrotnej krótkiej komendzie, to z ćwiczenia może uzyskać najwyżej ocenę niezadowalającą. Jeśli pies nie puści po jednej dodatkowej komendzie, która, przewodnik może podać dopiero na znak sędziego i z odległości 10 kroków, to prace obrończą należy przerwać.

Jeżeli pozorantowi zezwolono mieć psa przez cały czas na oku, to nie musi on koniecznie stać bez ruchu. Nie może on jednak podejmować żadnego gwałtownego zachowania; nie może również wykonywać żadnych ruchów obronnych. Musi on zasłaniać ciało rękawem.

Praca obrończa będzie przerwana i nie może być kontynuowana jeśli:

- przewodnik nie ma kontroli nad psem
- pies nawet po 4 komendzie, wliczając w to komendy dozwolone, nie puści
- pies puścił pod wpływem fizycznego działania przewodnika
- pies zawodzi podczas ćwiczeń obrończych lub pozwoli się pogonić (również przy próbie ucieczki)
- pies w fazach pilnowania atakuje i gryzie pozoranta. Oszczekiwanie przez psa dozwolone jest wyłącznie w kryjówce i w fazach pilnowania.